

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 7. julij 2021
(OR. en)**

**2018/0138 (COD)
LEX 2104**

PE-CONS 51/21

**TRANS 411
CODEC 920**

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O RACIONALIZACIJI UKREPOV ZA
POSPEŠITEV REALIZACIJE VSEEVROPSKEGA PROMETNEGA OMREŽJA (TEN-T)**

DIREKTIVA (EU) 2021/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 7. julija 2021

**o racionalizaciji ukrepov za pospešitev realizacije
vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 172 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 62, 15.2.2019, str. 269.

² UL C 168, 16.5.2019, str. 91.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. februarja 2019 (UL C 449, 23.12.2020, str. 576) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 14. junija 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ določa skupni okvir za vzpostavitev najsodobnejših interoperabilnih omrežij v Uniji, ki nudijo storitve njenim državljanom, in ki imajo za cilj utrditi socialno, ekonomsko in ozemeljsko kohezijo Unije ter prispevajo k vzpostavitvi enotnega evropskega prometnega prostora in območja mobilnosti, s čimer krepijo notranji trg. Vseevropsko prometno omrežje (TEN-T) ima dvoplastno strukturo, ki jo sestavljata celovito omrežje in jedrno omrežje. Celovito omrežje zagotavlja povezljivost vseh regij Unije, medtem ko jedrno omrežje sestavljajo tisti elementi celovitega omrežja, ki so strateško najpomembnejši za Unijo. Uredba (EU) št. 1315/2013 določa zavezujoči cilj glede izgradnje, in sicer je treba jedrno omrežje dokončati do leta 2030, celovito omrežje pa do leta 2050, zlasti z dajanjem prednosti čezmejnim povezavam, izboljšanjem interoperabilnosti in prispevanjem k večmodalnemu povezovanju prometne infrastrukture Unije.

¹ Uredba (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o smernicah Unije za razvoj vseevropskega prometnega omrežja in razveljavitvi Sklepa št. 661/2010/EU (UL L 348, 20.12.2013, str. 1).

- (2) Ne glede na potrebo po izgradnji omrežja TEN-T in zavezujoče časovne okvire za to so izkušnje pokazale, da se veliko naložb, katerih cilj je izgradnja omrežja TEN-T, srečuje s številnimi, različnimi in kompleksnimi postopki izdajanja dovoljenj, postopki čezmejnega javnega naročanja in drugimi postopki. To ogroža pravočasno izvedbo projektov ter v mnogih primerih povzroči velike zamude in višje stroške. Poleg tega se lahko pri nosilcih projektov in morebitnih zasebnih vlagateljih pojavi negotovost, ki bi lahko v nekaterih primerih celo povzročila, da projekti ne bi bili izvedeni, kot je bilo prvotno načrtovano. Namen te direktive je obravnavati ta vprašanja ter z usklajenim ukrepanjem na ravni Unije omogočiti sinhrono in pravočasno izgradnjo omrežja TEN-T. Države članice bi morale pri pripravi nacionalnih načrtov in programov upoštevati razvoj omrežja TEN-T v skladu s členom 49(2) Uredbe (EU) št. 1315/2013.
- (3) Ta direktiva bi morala zajemati postopke, povezane s projektom, vključno s tistimi, ki so povezani z oceno vpliva na okolje. Vendar pa ta direktiva ne bi smela posegati v postopke v zvezi z urbanističnim načrtovanjem ali načrtovanjem rabe zemljišč za oddajo javnih naročil in v ukrepe, ki se izvajajo na strateški ravni in niso povezani s projektom, kot so strateške presoje vplivov na okolje, načrtovanje javnih proračunov ter nacionalni ali regionalni prometni načrti. Za povečanje učinkovitosti postopkov izdajanja dovoljenj in zagotavljanje visokokakovostne projektne dokumentacije bi morali nosilci projektov pred začetkom postopka izdajanja dovoljenj opraviti pripravljalno delo, denimo izdelati predhodne študije in poročila. Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za postopke pred upravnim pritožbenim organom ali sodiščem.

- (4) Ta direktiva bi se morala uporabljati za projekte, ki so del predhodno določenih odsekov jedrnega omrežja, navedenih v Prilogi k tej direktivi, in za druge projekte v zvezi s koridorji jedrnega omrežja v skupni vrednosti več kot 300 000 000 EUR. Projekti, katerih vrednost je večja od navedene, so pogosto strateškega pomena za doseganje ciljev iz strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter prispevajo k doseganju ciljev Uredbe (EU) št. 1315/2013. Koridorji jedrnega omrežja so opredeljeni s trasami iz Uredbe (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter z zemljevidi jedrnega omrežja iz Uredbe (EU) št. 1315/2013. Tehnična podlaga za te zemljevide je interaktivni geografski in tehnični informacijski sistem za TEN-T (TENtec), ki vsebuje natančnejše podatke o vseevropski prometni infrastrukturi.
- (5) Projekti, ki so izključno povezani s telematskimi aplikacijami, novimi tehnologijami in inovacijami, bi morali biti izključeni iz področja uporabe te direktive, saj njihova uvedba ni omejena na jedrno omrežje.
- (6) Države članice lahko sicer, da se doseže usklajen pristop za projekte prometne infrastrukture, to direktivo uporabljajo tudi za druge projekte v zvezi z jedrnim omrežjem in celovitim omrežjem, vključno s projekti, ki so izključno povezani s telematskimi aplikacijami, novimi tehnologijami in inovacijami. Objava seznamov posameznih projektov, ki spadajo na področje uporabe te direktive, s strani nacionalnih organov bi lahko povečala preglednost za nosilce projektov v zvezi s sedanji in prihodnjimi deli vzdolž TEN-T.

¹ Uredba (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi Instrumenta za povezovanje Evrope, spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 in razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010 (UL L 348, 20.12.2013, str. 129).

- (7) Glede na različne okoljske presoje, ki so določene v relevantnem pravu Unije in nacionalnem pravu, in so potrebne za izdajo dovoljenj za projekte v zvezi z jedrnim omrežjem, bi morale države članice, da bi pripomogle k doseganju ciljev, ki so določeni v tej direktivi in so namenjeni večji racionalizaciji ukrepov, kadar je to izvedljivo in ustrezno, vzpostaviti poenostavljen postopek, ki bi izpolnjeval zahteve iz navedenega prava Unije in nacionalnega prava.
- (8) Po potrebi bi bilo treba projekte, ki spadajo na področje uporabe te direktive, obravnavati prednostno. Takšna obravnava lahko vključuje krajše časovne okvire, sočasne postopke ali omejene časovne okvire za pritožbe, pri čemer se zagotovi, da se cilji drugih horizontalnih politik, kot so okoljske politike, katerih cilj je izogibanje, preprečevanje, zmanjšanje ali ublažitev škodljivih vplivov na okolje, dosežejo tudi v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom. Pravni okviri številnih držav članic zagotavljajo prednostno obravnavo nekaterih kategorij projektov na podlagi njihovega strateškega pomena za gospodarstvo. Če takšna prednostna obravnava obstaja v nacionalnem pravnem okviru, bi se morala samodejno uporabljati za projekte, ki spadajo na področje uporabe te direktive. Kljub temu bi bilo treba državam članicam dovoliti, da preskusijo posebne postopke izdajanja dovoljenj za omejeno število projektov in tako ocenijo njihovo morebitno razširitev na druge projekte. V tem obdobju preskušanja se od zadevne države članice ne bi smelo zahtevati, da takšne postopke preskušanja uporabi za druge projekte, ki spadajo na področje uporabe te direktive.

- (9) Da se omogoči jasno upravljanje celotnega postopka in zagotovi kontaktna točka za nosilce projektov, bi morali biti projekti v zvezi s koridorji jedrnega omrežja podprti z učinkovitimi postopki izdajanja dovoljenj. V ta namen bi morale države članice glede na svoje nacionalne pravne okvire in upravne strukture ter vrsto zadevnega projekta imenovati enega ali več pristojnih organov. Kadar država članica imenuje več organov, bi morala poskrbeti, da je za določen projekt in za določen postopek izdajanja dovoljenj imenovan en sam organ.
- (10) Z imenovanjem organa, ki deluje kot kontaktna točka za nosilca projekta, bi se morala zmanjšati kompleksnost, izboljšati učinkovitost in povečati preglednost postopkov. Kjer je to ustrezno, bi to moralo hkrati izboljšati sodelovanje med državami članicami. Postopki bi morali spodbujati resnično sodelovanje med nosilci projektov in imenovanim organom.
- (11) Imenovani organ se lahko med drugim pooblasti za naloge, povezane z usklajevanjem in odobravanjem specifičnih projektov – v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom – za obnovo infrastrukture jedrnega omrežja v primeru naravnih nesreč ali nesreč, ki jih povzroči človek.
- (12) Postopek, določen v tej direktivi, ne bi smel posegati v izpolnjevanje zahtev mednarodnega prava in prava Unije, vključno z zahtevami za varstvo okolja in zdravja ljudi. Ta direktiva ne bi smela povzročiti znižanja standardov, katerih cilj je izogibanje, preprečevanje, zmanjševanje ali ublažitev škodljivih vplivov na okolje.

- (13) Glede na nujnost dokončanja jedrnega omrežja bi bilo treba ob poenostavitvi postopkov izdajanja dovoljenj določiti še rok za postopke, namenjene sprejetju sklepa o odobritvi izgradnje prometne infrastrukture. Ta rok bi moral spodbujati učinkovitejšo izvedbo postopkov ter nikakor ne bi smel ogroziti visokih standardov Unije za varovanje okolja in udeležbo javnosti. Rok za postopke izdajanja dovoljenj bi moralo biti mogoče v ustrezno utemeljenih primerih podaljšati, tudi kadar nastopijo nepredvidene okoliščine ali kadar je to potrebno za varovanje okolja. Podaljšanje se lahko na primer določi s časovnim obdobjem ali se zanj navede datum ali določen prihodnji dogodek. Podaljšani rok zlasti ne bi smel vključevati časa, potrebnega za izvedbo upravnih ali sodnih pritožbenih postopkov ali za vložitev pravnih sredstev pred sodiščem. Države članice ne bi smele biti odgovorne, kadar je neizpolnjevanje tega roka nastalo zaradi nosilca projekta, na primer kadar nosilec projekta ni upošteval rokov, določenih v nacionalnem pravu, ali okvirnih rokov, ki jih je določil imenovani organ, ali kadar je nosilec projekta ukrepal prepozno.
- (14) Države članice bi si morale prizadevati za kar najučinkovitejšo obravnavo pritožb zoper materialno ali postopkovno zakonitost sklepa o odobritvi.

- (15) Infrastrukturni projekti TEN-T, ki zadevajo dve ali več držav članic, se soočajo s posebnimi izzivi pri usklajevanju postopkov izdajanja dovoljenj. Zato bi morali imenovani organi zadevnih držav članic sodelovati s ciljem uskladitve svojih časovnih razporedov in dogovora o skupnem časovnem načrtu za postopek izdajanja dovoljenj, kolikor sta takšno usklajevanje časovnih razporedov in takšna določitev skupnega časovnega načrta mogoča in ustrezna glede na pripravljenost oziroma zrelost projekta, ki sta odvisna predvsem od nosilca projekta, zlasti datuma, ko je nosilec projekta slednjega priglasil imenovanemu organu vsake od zadevnih držav članic.
- (16) Evropski koordinatorji, imenovani v skladu z Uredbo (EU) št. 1315/2013, bi morali biti obveščeni o ustreznih postopkih, da bi lahko olajšali njihovo časovno usklajevanje in dokončanje s ciljem pravočasne izvedbe jedrnega omrežja do leta 2030.
- (17) Kadar se TEN-T razširi na tretje države v skladu z informativnimi zemljevidi iz Uredbe (EU) št. 1315/2013, bi bilo treba te tretje države po potrebi pozvati, naj uporabijo podobna pravila, kot so določena v tej direktivi.

- (18) Javno naročanje pri čezmejnih projektih bi moralo potekati v skladu s pogodbama in po potrebi z Direktivo 2014/24/EU¹ ali 2014/25/EU² Evropskega parlamenta in Sveta. Javno naročanje, ki ga izvaja skupni subjekt, bi moralo zaradi zagotovitve uspešne izgradnje čezmejnih projektov jedrnega omrežja temeljiti na nacionalnem pravu ene države članice. Z odstopanjem od prava Unije o javnem naročanju bi se moralo načeloma uporabljati nacionalno pravo tiste države članice, v kateri je registriran sedež skupnega subjekta. Še vedno bi moralo biti mogoče, da se veljavno nacionalno pravo določi z medvladnim sporazumom. Za javno naročanje, ki ga izvaja hčerinska družba skupnega subjekta, bi morala ta hčerinska družba uporabljati nacionalno pravo ene od zadevnih držav članic, ki bi lahko bilo nacionalno pravo, ki se uporablja za skupni subjekt. Zaradi pravne varnosti bi se morale veljavne strategije javnega naročanja še naprej uporabljati za skupni subjekt, ustanovljen pred datumom začetka veljavnosti te direktive.

¹ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

² Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetske in prometnem sektorju ter sektorju poštne storitve ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

- (19) Komisija ni sistematično vključena v odobritev posameznih projektov. Kljub temu je treba v nekaterih primerih določene vidike priprave projekta odobriti na ravni Unije. Kadar je v postopke vključena Komisija, ta prednostno obravnava projekte Unije in nosilec projektov zagotovi varnost. V nekaterih primerih je morda treba odobriti državno pomoč. Države članice bi morale imeti brez poseganja v roke, določene v tej direktivi, in v skladu s Kodeksom najboljših praks pri izvajanju postopkov za nadzor državne pomoči možnost, da Komisijo pozovejo, naj projekte v zvezi z jedrnim omrežjem, ki jih štejejo za prednostne, obravnava ob uporabi predvidljivejših časovnih okvirov v skladu s pristopom na podlagi portfelja primera ali v skladu z medsebojno dogovorjenim načrtovanjem.
- (20) Izvajanje infrastrukturnih projektov v zvezi z jedrnim omrežjem bi bilo treba podpreti tudi s smernicami Komisije, v katerih je bolje pojasnjeno izvajanje nekaterih vrst projektov ob upoštevanju pravnega reda Unije. V zvezi s tem Sporočilo Komisije z dne 27. aprila 2017 z naslovom „Akcijški načrt za naravo, ljudi in gospodarstvo“ zagotavlja smernice in prinaša več jasnosti o tem, kako izpolnjevati Direktivo 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ in Direktivo Sveta 92/43/EGS². Za zagotovitev čim bolj smotrne porabe javnih sredstev bi bilo treba projektom dati na voljo neposredno podporo v zvezi z javnimi naročili.

¹ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

² Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

- (21) Ker cilja te direktive, in sicer racionalizacije ukrepov za pospešitev TEN-T, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi potrebe po okrepitvi okvira postopkov za izdajanje dovoljenj za projekte TEN-T z usklajenim ukrepanjem na ravni Unije lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (22) Zaradi pravne varnosti se ta direktiva ne bi smela uporabljati za postopke izdajanja dovoljenj, ki so se začeli pred datumom prenosa te direktive –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za postopke izdajanja dovoljenj, ki so potrebni za odobritev izvajanja:
 - (a) projektov, ki so del predhodno določenih odsekov jedrnega omrežja, navedenih v Prilogi;
 - (b) drugih projektov v zvezi s koridorji jedrnega omrežja, kot so opredeljeni na podlagi člena 44(1) Uredbe (EU) št. 1315/2013, v skupni vrednosti več kot 300 000 000 EUR,

z izjemo projektov, ki so izključno povezani s telematskimi aplikacijami, novimi tehnologijami in inovacijami, kot so opredeljene v členih 31 in 33 navedene uredbe.

Ta direktiva se uporablja tudi za javna naročila v čezmejnih projektih, ki spadajo na področje uporabe te direktive.
2. Države članice se lahko odločijo, da to direktivo uporabljajo za druge projekte v zvezi z jedrnim omrežjem in celovitim omrežjem, vključno s projekti, ki so izključno povezani s telematskimi aplikacijami, novimi tehnologijami in inovacijami iz odstavka 1. Države članice o takšni odločitvi uradno obvestijo Komisijo.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „sklep o odobritvi“ pomeni sklep ali niz sklepov, ki so lahko upravne narave, ki jih istočasno ali zaporedoma sprejme organ ali organi države članice, ki ni upravni ali sodni pritožbeni organ v okviru nacionalnega pravnega sistema in upravnega prava, in v katerih je določeno, ali je nosilec projekta upravičen do izvajanja projekta na zadevnem geografskem območju ali ne, brez poseganja v kakršno koli odločitev, sprejeto v okviru upravnega ali sodnega pritožbenega postopka;
- (2) „postopek izdajanja dovoljenj“ pomeni vsak postopek, ki ga je treba upoštevati v zvezi s posameznim projektom, ki spada na področje uporabe te direktive, da se pridobi sklep o odobritvi, kot zahteva organ ali organi države članice, na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, z izjemo urbanističnega načrtovanja ali načrtovanja rabe zemljišča, postopkov v zvezi z oddajo javnih naročil in ukrepov, ki se izvajajo na strateški ravni in se ne nanašajo na specifičen projekt, kot so strateška presoja vplivov na okolje, javno proračunsko načrtovanje ter nacionalni ali regionalni prometni načrti;

- (3) „projekt“ pomeni predlog za gradnjo, prilagoditev ali spremembo določenega odseka prometne infrastrukture, katere cilj je izboljšanje zmogljivosti, varnosti in učinkovitosti te infrastrukture in katere izvedba mora biti odobrena s sklepom o odobritvi;
- (4) „čezmejni projekt“ pomeni projekt, ki zajema čezmejni odsek med dvema ali več državami članicami;
- (5) „nosilec projekta“ pomeni vložnika, ki zaprosi za odobritev izvajanja projekta, ali javni organ, ki da pobudo za projekt;
- (6) „imenovani organ“ pomeni organ, ki je kontaktna točka za nosilca projekta in ki olajša učinkovito in strukturirano obdelavo postopkov izdajanja dovoljenj v skladu s to direktivo;
- (7) „skupni organ“ pomeni organ, ustanovljen z medsebojnim dogovorom med dvema ali več državami članicami s ciljem poenostavitve postopkov izdajanja dovoljenj, povezanih s čezmejnimi projekti, vključno s skupnimi organi, ki jih ustanovijo imenovani organi, kadar so te imenovane organe države članice pooblastile za ustanovitev skupnega organa.

Člen 3

Prednostni status

1. Države članice si prizadevajo zagotoviti, da vsi organi, tudi imenovani organ, ki so vključeni v postopek izdajanja dovoljenj, z izjemo sodišč, dajejo prednost projektom, ki spadajo na področje uporabe te direktive.
2. Kadar na podlagi nacionalnega prava obstajajo posebni postopki izdajanja dovoljenj za prednostne projekte, države članice brez poseganja v cilje, zahteve in roke iz te direktive zagotovijo, da se projekti, ki spadajo na področje uporabe te direktive, izvajajo v okviru teh postopkov. To državam članicam ne preprečuje, da bi preskusile posebne postopke izdajanja dovoljenj za omejeno število projektov in s tem ocenile njihovo morebitno razširitev na druge projekte, ne da bi bilo treba takšne postopke uporabiti za projekte, ki spadajo na področje uporabe te direktive.
3. Ta člen ne posega v nobene proračunske odločitve.

Člen 4

Imenovani organ

1. Vsaka država članica najpozneje do ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive] na ustrezni upravni ravni imenuje organe, ki bodo delovali kot imenovani organ.

2. Država članica lahko, kjer je ustrezno, za imenovani organ imenuje različne organe, odvisno od projekta ali kategorije projektov, načina prevoza ali geografskega območja. V takšnem primeru poskrbi, da je za določen projekt in za določen postopek izdajanja dovoljenj imenovan en sam organ.
3. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da nosilec projektov zagotovijo lahko dostopne informacije o identiteti imenovanega organa za določen projekt.
4. Države članice lahko na imenovani organ prenesejo pooblastilo za sprejetje sklepa o odobritvi.

Kadar je imenovani organ pooblaščen za sprejetje sklepa o odobritvi v skladu s prvim pododstavkom, preveri, ali so bila pridobljena vsa potrebna dovoljenja, odločitve in mnenja, potrebna za sprejetje sklepa o odobritvi, ter o sklepu o odobritvi uradno obvesti nosilca projekta.

5. Kadar imenovani organ ni pooblaščen za sprejetje sklepa o odobritvi, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je nosilec projekta uradno obveščen o sprejetju sklepa o odobritvi.
6. Države članice lahko pooblastijo imenovani organ, da določi okvirne roke za različne vmesne faze postopka izdajanja dovoljenj v skladu s členom 5(1) in brez poseganja v štiriletni rok iz navedenega odstavka.

7. Imenovani organ:

- (a) je kontaktna točka za obveščanje nosilca projekta in drugih ustreznih organov, vključenih v postopek sprejetja sklepa o odobritvi za določen projekt;
- (b) nosilcu projekta, kadar je to zahtevano v nacionalnem pravu, zagotovi podrobno predlogo vloge iz člena 6(4), vključno z informacijami o okvirnih rokih v zvezi s postopki izdajanja dovoljenj, v skladu z štiriletnim rokom iz člena 5(1);
- (c) nadzoruje časovni okvir postopka izdajanja dovoljenj, zlasti pa evidentira vsako podaljšanje roka iz člena 5(4);
- (d) nosilcu projekta na zahtevo zagotovi smernice v zvezi s predložitvijo vseh ustreznih informacij in dokumentov, vključno z vsemi dovoljenji, odločitvami in mnenji, ki jih je treba pridobiti in predložiti za sklep o odobritvi.

Imenovani organ lahko nosilcu projekta poleg tega zagotovi smernice glede tega, katere dodatne informacije in/ali dokumente naj predloži v primeru, da je priglasitev iz člena 6(1) zavrnjena.

8. Odstavek 7 ne posega v pristojnosti katerih koli drugih organov, vključenih v postopek izdajanja dovoljenj, kot tudi ne v možnost, da se nosilec projekta obrne na posamezne organe zaradi posebnih dovoljenj, odločitev ali mnenj, ki so del sklepa o odobritvi.

Člen 5

Trajanje postopka izdajanja dovoljenj

1. Države članice določijo postopek izdajanja dovoljenj, vključno z roki za ta postopek, ki ne presegajo obdobja štirih let od začetka postopka izdajanja dovoljenj. V skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom lahko sprejmejo potrebne ukrepe za razdelitev razpoložljivega obdobja na posamezne faze.
2. Štiriletno obdobje iz odstavka 1 ne posega v obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega prava in prava Unije, ter ne vključuje obdobji, ki so potrebna za sprožitev upravnih in sodnih pritožbenih postopkov in za vložitev pravnih sredstev pred sodiščem ter vsa obdobja, ki so potrebna za izvedbo katere koli odločitve, ki iz tega izhaja.
3. Štiriletno obdobje iz odstavka 1 ne posega v pravico države članice, da določi, da mora biti postopek izdajanja dovoljenj zaključen do sprejetja posebnega akta nacionalne zakonodaje; v tem primeru lahko postopek za sprejetje navedenega akta z odstopanjem od odstavka 1 preseže štiriletno obdobje, če se pripravljalo delo, na podlagi katerega se ta akt sprejme, zaključi v tem obdobju. Pripravljalo delo se šteje za zaključeno, ko je posebni akt nacionalne zakonodaje predstavljen v nacionalnem parlamentu.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se lahko štiriletno obdobje iz odstavka 1 v ustrezno utemeljenih primerih ustrezno podaljša. Trajanje podaljšanja je določeno za vsak primer posebej, ustrezno utemeljeno in omejeno na obdobje, potrebno za dokončanje postopka izdajanja dovoljenj in izdajo sklepa o odobritvi. Kadar je takšna razširitev odobrena, je nosilec projekta obveščen o razlogih za odobritev. Pod enakimi pogoji se lahko enkrat odobri nadaljnje podaljšanje.
5. Države članice v primeru neupoštevanja štiriletnega obdobja iz odstavka 1, podaljšane v skladu z odstavkom 4, niso odgovorne, kadar je zamuda nastala zaradi nosilca projekta.

Člen 6

Organizacija postopka izdajanja dovoljenj

1. Nosilec projekta projekt priglasi imenovanemu organu ali, kjer je to ustrezno, skupnemu organu, ustanovljenem v skladu s členom 7(2). Za datum začetka postopka izdajanja dovoljenj se šteje datum, ko nosilec projekta projekt priglasi.
2. Da se olajša ocena zrelosti projekta lahko države članice opredelijo raven podrobnosti informacij in ustrezne dokumente, ki jih mora predložiti nosilec projekta pri priglasitvi projekta. Če projekt ni v zadostni stopnji pripravljenosti, se priglasitev zavrne z ustrezno utemeljenim sklepom v roku največ štirih mesecev po prejemu priglasitve.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da nosilci projektov - kadar je ustrezno, kot usmeritev za prigrasitev - prejmejo splošne informacije, prilagojene glede na zadevni način prevoza, vključno z informacijami o dovoljenjih, odločitvah in mnenjih, ki se lahko zahtevajo za izvajanje projekta.

Te informacije za vsako dovoljenje, odločitev in mnenje vključujejo naslednje:

- (a) splošne informacije o stvarnem področju uporabe in ravni podrobnosti informacij, ki jih mora predložiti nosilec projekta,
- (b) veljavne roke ali, če teh ni, okvirne roke ter
- (c) kontaktne podatke organov in deležnikov, ki so običajno vključeni v posvetovanja, povezana z različnimi dovoljenji, odločitvami in mnenji.

Te informacije so zlahka dostopne vsem zadevnim nosilcem projektov, zlasti prek elektronskih ali fizičnih informacijskih portalov.

4. Države članice lahko za olajšanje uspešne prigrasitve zahtevajo, da imenovani organ na zahtevo nosilca projekta pripravi podrobno predlogo vloge, ki vsebuje naslednje informacije, prilagojene posameznemu projektu:

- (a) posamezne faze postopka in veljavne roke ali, če teh ni, okvirne roke;
- (b) stvarno področje uporabe in ravni podrobnosti informacij, ki jih mora predložiti nosilec projekta;

- (c) seznam dovoljenj, odločitev in mnenj, ki jih nosilec projekta pridobi v postopku izdajanja dovoljenj, v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom;
 - (d) kontaktne podatke organov in deležnikov, ki bodo vključeni zaradi njihovih obveznosti, tudi med formalno fazo javnega posvetovanja.
5. Podrobna predloga vloge je veljavna v celotnem postopku izdajanja dovoljenj. Vse njene spremembe se ustrezno utemeljijo.
 6. Imenovani organ lahko nosilcu projekta na zahtevo zagotovi informacije, s katerimi dopolni elemente iz odstavka 4.
 7. Ko nosilec projekta predloži popolno projektno vlogo, se v roku, določenem v členu 5(1), sprejme sklep o odobritvi.
 8. Organi, vključeni v postopek izdajanja dovoljenj, uradno obvestijo imenovani organ, da so bila izdana zahtevana dovoljenja, odločitve, mnenja ali sklep o odobritvi.

Člen 7

Usklajevanje čezmejnega postopka izdajanja dovoljenj

1. Države članice zagotovijo, da za projekte, ki zadevajo dve ali več držav članic, imenovani organi teh držav članic sodelujejo tako, da uskladijo svoje časovne razporede in se dogovorijo o skupnem časovnem načrtu za postopek izdajanja dovoljenj.
2. Pri čezmejnih projektih se lahko ustanovi skupni organ.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da evropski koordinatorji, imenovani v skladu s členom 45 Uredbe (EU) št. 1315/2013, prejmejo informacije o postopkih izdajanja dovoljenj in da lahko evropski koordinatorji olajšajo stike med imenovanimi organi v okviru postopkov izdajanja dovoljenj za projekte, ki zadevajo dve ali več držav članic.
4. Če rok iz člena 5(1) ni upoštevan, države članice na zahtevo zadevnim evropskim koordinatorjem zagotovijo informacije o ukrepih, ki so bili ali naj bi bili sprejeti za to, da se postopek izdajanja dovoljenj dokonča z najmanjšo možno zamudo.

Člen 8

Javno naročanje pri čezmejnih projektih

1. Kadar postopke javnega naročanja izvaja skupni subjekt v okviru čezmejnega projekta, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da skupni subjekt uporablja nacionalno pravo ene od držav članic, pri čemer se to pravo z odstopanjem od direktiv 2014/24/EU in 2014/25/EU določi v skladu s točko (a) člena 39(5) Direktive 2014/24/EU ali točko (a) člena 57(5) Direktive 2014/25/EU, kot je ustrezno, razen če se sodelujoče države članice dogovorijo drugače. V okviru takšnega dogovora se za postopke javnega naročanja, ki jih izvaja skupni subjekt, v vsakem primeru določi uporaba nacionalnega prava ene države članice.

2. Za javno naročanje, ki ga izvaja hčerinska družba skupnega subjekta, zadevne države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da hčerinska družba uporablja nacionalno pravo ene od držav članic. V zvezi s tem se lahko zadevne države članice odločijo, da hčerinska družba uporablja nacionalno pravo, ki se uporablja za skupni subjekt.

Člen 9

Prehodne določbe

1. Ta direktiva se ne uporablja za projekte, za katere so se postopki izdajanja dovoljenj začeli pred ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive].
2. Člen 8 se uporablja le za tiste pogodbe, za katere je bil poslan javni razpis oziroma – če javni razpis ni predviden – za katere je javni naročnik ali naročnik začel postopek javnega naročanja po ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive].
3. Člen 8 se ne uporablja za skupni subjekt, ustanovljen pred ... [datum začetka veljavnosti te direktive], če postopke javnega naročanja navedenega subjekta še naprej ureja pravo, ki se uporablja za njegova javna naročila na navedeni datum.

Člen 10
Poročanje

1. Komisija do ... [pet let in šest mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive] prvič poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju in rezultatih te direktive, ter po tem v rednih časovnih presledkih.
2. Poročilo temelji na informacijah, ki jih morajo države članice zagotoviti vsaki dve leti, prvič pa do ... [pet let po datumu začetka veljavnosti te direktive], v zvezi s številom postopkov izdajanja dovoljenj, ki spadajo v področje uporabe te direktive, povprečnim trajanjem postopka izdajanja dovoljenj, številom postopkov izdajanja dovoljenj, ki prekoračijo rok, in ustanovitvijo morebitnega skupnega organa v poročevalskem obdobju.

Člen 11
Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do ... [24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive]. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg,

Za Evropski parlament

predsednik

Za Svet

predsednik

PRILOGA

Predhodno določeni odseki čezmejnih povezav in manjkajočih povezav koridorjev jedrnega omrežja [iz točke (a) člena 1(1)]

Koridor jedrnega omrežja „Atlantik“		
Čezmejne povezave	Évora–Mérida	železnica
	Vitoria-Gasteiz–San Sebastián–Bayonne–Bordeaux	
	Aveiro–Salamanca	
	Reka Douro (Via Navegável do Douro)	celinske plovne poti
Manjkajoče povezave	Interoperabilne proge s tirno širino, ki ni skladna z UIC, na Iberskem polotoku	železnica
Koridor jedrnega omrežja „Baltik–Jadran“		
Čezmejne povezave	Katowice/Opole–Ostrava–Brno Katowice–Žilina Bratislava–Wien Graz–Maribor Venezia–Trieste–Divača–Ljubljana	železnica
	Katowice–Žilina Brno–Wien	cesta
Manjkajoče povezave	Gloggnitz–Mürzzuschlag: bazni predor Semmering Graz–Klagenfurt: železniška proga in predor Koralm Koper–Divača	železnica

Koridor jedrnega omrežja „Sredozemlje“		
Čezmejne povezave	Barcelona–Perpignan	železnica
	Lyon–Torino: bazni predor in dovozne poti	
	Nice–Ventimiglia	
	Venezia–Trieste–Divača–Ljubljana	
	Ljubljana–Zagreb	
	Zagreb–Budapest	
	Budapest–Miskolc–UA meja	
	Lendava–Letenye	cesta
	Vásárosnamény–UA meja	
Manjkajoče povezave	Almería–Murcia	železnica
	Interoperabilne proge s tirno širino, ki ni skladna z UIC, na Iberskem polotoku	
	Perpignan–Montpellier	
	Koper–Divača	
	Rijeka–Zagreb	
	Milano–Cremona–Mantova–Porto Levante/Venezia–Ravenna/Trieste	celinske plovne poti

Koridor jedrnega omrežja „Severno morje–Baltik“		
Čezmejne povezave	Tallinn–Rīga–Kaunas–Warszawa: nova popolnoma interoperabilna proga s tirno širino UIC na baltskem železniškem koridorju	železnica
	Świnoujście/Szczecin–Berlin	železnica in celinske plovne poti
	Koridor Via Baltica EE–LV–LT–PL	cesta
Manjkajoče povezave	Kaunas–Vilnius: del nove popolnoma interoperabilne proge s tirno širino UIC na baltskem železniškem koridorju	železnica
	Warszawa/Idzikowice–Poznań/Wrocław, vključno s povezavami z načrtovanim osrednjim prometnim vozliščem	
	Nord-Ostsee-Kanal	celinske plovne poti
	Berlin–Magdeburg–Hannover; Mittellandkanal; zahodnonemški kanali	
	Ren, Waal	
	Noordzeekanaal, IJssel, Twentekanaal	
Koridor jedrnega omrežja „Severno morje–Sredozemlje“		
Čezmejne povezave	Brussel ali Bruxelles –Luxembourg–Strasbourg	železnica
	Terneuzen–Gent	celinske plovne poti
	Omrežje Sena–Šelda in povezana porečja Sene, Šelde in Meuse	
	Koridor Ren–Šelda	
Manjkajoče povezave	Albertkanaal/Canal Albert in Kanaal Bocholt–Herentals	celinske plovne poti

Koridor jedrnega omrežja „Orient/Vzhodno Sredozemlje“		
Čezmejne povezave	Dresden–Praha/Kolín	železnica
	Wien/Bratislava–Budapest	
	Békéscsaba–Arad–Timișoara	
	Craiova–Calafat–Vidin–Sofia–Thessaloniki	
	Sofia–RS meja/MK meja	
	TR meja–Alexandroupoli	
	MK meja–Thessaloniki	
	Ioannina–Kakavia (AL meja)	cesta
	Drobeta Turnu Severin/Craiova–Vidin–Montana	
	Sofia–RS meja	
	Hamburg–Dresden–Praha–Pardubice	celinske plovne poti
	Manjkajoče povezave	Igoumenitsa–Ioannina
Praha–Brno		
Thessaloniki–Kavala–Alexandroupoli		
Timișoara–Craiova		
Koridor jedrnega omrežja „Ren–Alpe“		
Čezmejne povezave	Zevenaar–Emmerich–Oberhausen	železnica
	Karlsruhe–Basel	
	Milano/Novara–CH meja	
	Basel–Antwerpen/Rotterdam–Amsterdam	celinske plovne poti
Manjkajoče povezave	Genova–Tortona/Novi Ligure	železnica
	Zeebrugge–Gent	

Koridor jedrnega omrežja „Ren–Donava“		
Čezmejne povezave	München–Praha	železnica
	Nürnberg–Plzeň	
	München–Mühldorf–Freilassing–Salzburg	
	Strasbourg–Kehl Appenweier	
	Hranice–Žilina	
	Košice–UA meja	
	Wien–Bratislava/Budapest	
	Bratislava–Budapest	
	Békéscsaba–Arad–Timișoara–RS meja	
	București–Giurgiu–Ruse	
	Donava (Kehlheim–Constanța/Midia/Sulina) in povezana porečja Váha, Save in Tise	celinske plovne poti
	Zlín–Žilina	cesta
	Timișoara–RS meja	
Manjkajoče povezave	Stuttgart–Ulm	železnica
	Salzburg–Linz	
	Craiova–București	
	Arad–Sighișoara–Brașov–Predeal	

Koridor jedrnega omrežja „Skandinavija–Sredozemlje“		
Čezmejne povezave	RU meja–Helsinki	železnica
	København–Hamburg: dovozne poti fiksne povezave pasu Fehmarn	
	München–Wörgl–Innsbruck–Fortezza–Bolzano–Trento–Verona: bazni predor Brenner in njegove dovozne poti	
	Göteborg–Oslo	
	København–Hamburg: fiksna povezava pasu Fehmarn	železnica/cesta